

argumentationen – ønsker direktivforslaget gennemført og sandsynligvis ønsker det gennemført på trods af, at der altså i Folketinget er et flertal imod det pågældende direktiv?

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Konklusionen på denne debat er, at hverken arbejdsministeren eller hendes mange hjælpere har kunnet bringe det mindste gran af dokumentation for, at hun har arbejdet imod disse aldersgrænser, at hun har arbejdet for at få gjort dem lavere.

Hun har altså ikke ført en ærlig kamp. Hun er faldet, men det var ikke i ærlig kamp, og det er afgørende for, at vi ikke behøver at hjælpe hinanden igennem med dette direktiv.

Så opstår spørgsmålet: Hvad gælder så for danske borgere? Skal de rette sig efter det eller hvad? Arbejdsministeren antyder, at det skal de vistnok.

Jeg forhørte mig i Bruxelles forleden og fik den besked, at hvis Danmark ikke omsætter dette direktiv til dansk ret, så vil de redaktører og avisbude, som bryder det, ikke ifalde nogen form for straf eller ansvar. Det er alene den danske regering, som kan risikere at blive trukket for Domstolen, eller hvor det nu kan være.

Sådan har jeg altså fået det oplyst, og det synes jeg er vigtigt for de borgere, som nu føler sig hensat til uklare retstilstande.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hr. Bertel Haarder prøver at konkludere, at der ikke er sket noget.

Jeg tror, det er tydeligt for enhver, at 15 år er en højere aldersgrænse end 13 år, og det var faktisk 13 år, der stod i direktivforslaget på det tidspunkt, hvor jeg overtog arbejdsministerposten fra Knud Erik Kirkegaard, der var medlem af den regering, som hr. Bertel Haarder også var medlem af.

Og jeg tror, enhver vil kunne se forskellen på 13 og 15 og forskellen på, at man altså, selv om man er under 13 år, stadig væk vil kunne plukke jordbær og stadig væk vil kunne slå græsplæne, også for naboen, og så det, at man ikke, når man er under 13 år, kan indgå et reelt ansættelsesforhold, fordi vi dér har påtaget os nogle forpligtelser dels i forhold til EU, dels i forhold til det internationale samfund gennem en ILO-konvention. Og det sidste har vi gjort for mange år siden, uden at der er nogen i dette Folketing,

der har antastet, at aldersgrænsen i ILO-konventionen er 13 år.

Så jeg mener rent faktisk, at jeg har gjort, hvad jeg kunne for at få aldersgrænsen ned på et forsvarligt niveau, og det synes jeg den er. At jeg ikke kan overbevise hr. Bertel Haarder om det, forstyrrer ikke min nattesøvn, men jeg er dybt forundret over, at Venstre og De Konservative ikke stemmer for en EU-lovgivning, der er ren implementering.

Jeg har imødekomet Venstres og De Konservatives synspunkter, som har været ført frem siden førstebehandling.

Fru Charlotte Antonsen var meget klar: Der var to forudsætninger for Venstres deltagelse, og de var, at der ikke skulle være en generel underretningsforpligtelse, og at datoen for den absolut seneste frist skulle rykkes tilbage.

Det har fru Charlotte Antonsen fået imødekomet, og til trods for det ser det ud, som om Venstre som det mest EU-positive parti ikke stemmer for en EU-lovgivning.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til her på falderbet at kvittere for den indsats, som arbejdsministeren har gjort i denne sag. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at der fra arbejdsministerens side har været udfoldet store kræfter for at få direktivet derhen, hvor vi har det i dag, og i den retning, som det nu er gået i.

Jeg vil også gentage, hvad arbejdsministeren sagde, og gøre opmærksom på, at arbejdsministeren også efter førstebehandlingen har ydet en indsats og præcis har efterkommet de krav, som Venstre under førstebehandlingen stillede for at stemme for dette lovforslag. De krav er efterkommet.

Derfor er det hykleri, når hr. Bertel Haarder står her og giver den begrundelse for ikke at stemme for lovforslaget, som han gør.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal ikke nu, hvor der er ringet til afstemning flere gange, forlænge debatten ret meget yderligere, men blot sige, at jeg vil tillade mig at tage det manglende svar fra regeringen og arbejdsministeren om de spørgsmål, jeg har stillet om, hvad konsekvensen er, hvis der også ved tredjebehandlingen er et flertal imod at implementere det her direktiv i dansk lov, enten som udtryk for, at regeringen ikke ved, hvad i alver-